

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Lezing Bijenteelt. — Voor de afd. Amsterdam der Vereeniging tot bevordering der Bijenteelt in Nederland, zal door den bijenleeraar, den heer L. v. Giersbergen, op Vrijdag 4 Juni, des avonds 8 uur, in een der zalen van de Nieuwe Karseboom, Amstelstraat hoek Rembrandtsplein, een lezing worden gehouden over het onderwerp: »Bijenhouden in een groote stad». De toegang is vrij en alle belangstellenden zijn welkom.

Amsterdam, Rustenburgerstraat 369.

Namens het Bestuur:

J. ROELOFS, Secr.

Paddenstoelen. — Even wil ik iets merkwaardigs vertellen van twee duinpaddestoelen. Ik vond van af December 1914 tot begin Maart van dit jaar in de binnen- en ook in de buitenduinen van mijn omgeving, in mass' s een klein, onaanzienlijk, bruinsporig paddenstoeltje, meestal in groepjes bijéengroeiend, dat ik gelukkig kon thuisbrengen als *Tubaria inquilina* Fr. (nieuw voor ons land!)

Een beschrijving van deze soort komt weldra in een artikeltje over »nieuwe en zeldzame paddenstoelen gevonden in 1914, doch wat ik nu alleen maar wilde vertellen is, dat ik half Maart weer in de duinen wandelende, hetzelfde zwammetje nog meende te zien en er nog wat van mee naar huis nam. Het viel mij wel op, dat deze exemplaren wat lichter van kleur waren doch schreef dit toe aan de nu meer opdrogende temperatuur.

Wat bleek mij nu echter den volgenden dag...., dat mijn gewaande bruinsporigen, een violet-zwart sporenregen gemaakt hadden op het witte papier waarop ik ze had neergelegd. Deze, *precies op dezelfde plaatsen groeiende* en volkomen op *Tubaria inquilina* gelijkende paddenstoel, moest nu worden thuisgebracht onder de violetsporigen en wel bij het geslacht *Psilocybe* en tot de soort *Psilocybe B.* (in Oudemans': »Revision des Champignons», geheeten: *Deconica bullacea* Bull.)

Natuurlijk ging ik er nu nog op verschillende plaatsen onze duinen voor in en werkelijk, overal vond ik op de plaatsen, waar ik tot begin Maart de bruinsporig vond, nu de violetspoor. Buitengewoon merkwaardig! En niet alleen in onze duinen heeft zich deze comedie afgespeeld. Juist toen ik mijn violetsporigen gedetermineerd had, kreeg ik het ding toegestuurd door collega Meulemeester uit Zwolle met dezelfde ondervindingen door hem opgedaan in de heide en zijn omstreken.

Of het een verrassing is van den buitengewoon natten winter dien wij beleefd hebben, weet ik niet, doch wel kan ik zeggen, dat ik in de 12 jaren dat ik de mycologie beoefen, zoo iets voor het eerst heb waargenomen.

Haarlem.

CATH. COOL.

De Eend en de Zeehond. — J. Brands, schipper op de Noordpolderzijl, en ondergeteekende hadden een tochtje gemaakt naar de platen Simonszand en Boschplaat, zakten zoo de Lauwers af naar huis toe en zagen niets bijzonders dan Duitsche torpedobooten buiten op de Wester Eems, een enkele zeehond, doch even de Lauwers af, bemerkten we dat een duikereend, achtervolgd werd door een zeehond, een geval, dat Brands nog nooit eerder had gezien of waargenomen. Welke soort van duikereend het was, kan ik u helaas niet opgeven, zwart met wit onder z'n vleugels, want ik herinner mij nog goed, dat u ons op eene van de wadvaarten naar Rottumeroog eens hebt verteld, dat er wel 10 à 12 soorten van duikereenden bestaan. Of nu de eend gewond was, maar hoe dan ook, hij kon zich niet uit het water opheffen, maar wel kon hij zich snel verplaatsen door fladderen met z'n vleugels, (Brands dacht dat de vogel aan het ruien was), maar nog nooit had hij een dergelijke achtervolging gezien, hoe verbazend vlug de hond ook zwom, soms met z'n heele lichaam bijna boven 't water uit, en wanneer hij dan dicht bij de vogel genaderd was, deed hij een hap om dien te verslinden doch telkens wist de vogel op het gevaarlijke moment weer te ontsnappen. Brands maakte maar steeds de opmerking, waarom de vogel niet meer koers zette naar 't droge, waar de hond geen voldoende water zou hebben, en daar hij niet wilde hebben, dat de vogel verslonden werd, blies hij daarom herhaaldelijk op de misthoorn en jawel, de hond droop af. Hiermede eindigde de wonderlijke strijd, tusschen een zeehond en een duikereend, door de verbaazende snelheid waarmee de hond zwom was het water erg in beroering, en dat een zeehond een vogel als zijn maaltijd wilde gebruiken, ook dat heeft ons bevreemd.

Op de Noordwestplaat zijn tegenwoordig vele kobbe-nesten; op het eiland zelve, gaat dit sterk achteruit, nu er bezetting ligt, doch ook reeds 't vorige jaar was er niet een groote stern nest meer te zien, dit kwam waarschijnlijk doordat ze vanaf Borkum herhaaldelijk schoten met licht of zwaar geschut.

Usquert.

H. DRENT.